

HÍRLAP

Bicsérd - Zók Önkormányzatának Lapja

2006. Szent András hava

VIII. évfolyam 7. szám

Akartok zöldeket?
Festhetek földeket.

Sárgát is akartok?
Festhetek narancsot.

Kérhetek kékeket,
felhőkkel kék eget.

Húzok majd feketét,
éjjel lesz, vaksötét.

Barnákból őszi kép,
festhetek őzikét.

Kérnétek vöröset,
lángolót, tüzeset?

Ha a tűz megéget,
festek majd fehéret.

Hűvöset, jegeset,
havat is festhetek.

Tavasz jó, olvadás,
újra zöld, fesse más.

Nagy Bandó András
Paletta

Képes kiadás

Szerkesztői előszó

Értékek és élmények

gazdagítottak bennünket az elmúlt hónapban. No, nem a politikára gondolunk, bár az is módosított sokat életünkön és a nyugalmonkon - értse mindenki e mondattöredéket, ahogy akarja. Kisvilágunkban érintettek meg sokakat a dolgok. Előző lapzártánk után zajlott le az október 23-i ünnepség az iskolában, majd következett a Művésztelep őszi alkotótábor, a Nyugdíjas Klub születésnapja, a szüreti fesztivál. November elején elhunyt családtagjainkra, embertársainkra emlékeztünk. November közepén pedig megszépült Bicsérd - az Alkotmány téren új kandelábereket szereltek, felállították az előző számunkban már bemutatott szobrot, s a játszótér is új, művészi játékokkal gazdagodott. A tópartra pedig

megérkezett az öreg halász szobra. Szóval gazdag egy hónap áll mögöttünk, lapzártától lapzártáig.

Novemberi számunk így eredeti szándékaink ellenére, de örömeinkre kicsit átalakult. "Képes újság" lett, a szó szoros értelmében. Az értékek és élmények hű tükre - igyekezetünk szerint. Kevés szóval, sok képpel igyekszünk ugyanis visszatükrözni ezt a hónapot.

Országlakó üzeni olvasóinak: nem volt szíve élménybeszámolója folytatásával elvenni a helyet az értékek és élmények elől. A következő, talán kevésbé telített számban teljesíti ígértét. Addig türelmet kér.

Hardi Ildikó

Az 1956-os forradalom és szabadságharc évfordulóján nálunk békés megemlékezésen vehetett részt a két község lakossága.

Megemlékezés a Faluházban
(Szilvási Sándor felvételei)

Megemlékezés az iskolában
(Bíró Janka felvétele)

A Nyugdíjasklub szülinapján a nyugdíjasok tánccal köszöntötték vendégeiket. Fotók: Szilvási Sándor.

Esernyős tánc

Tánc

Keresztény Gondolatok

Halottainkra emlékezünk

November, Szent András hava az első igazán hideg, borús hónapja az esztendőnek. Nem véletlen, mondhatnánk, hogy ekkor gondolunk legtöbbet halottainkra, ekkor látogatjuk a temetőket, ez a hónap a halálról, az elmúlásról szól.

Hallok olyan megjegyzéseket gyerekektől, felnőttektől, hogy mire jó ez a sok temetőlátogatás, minek évről évre végigjárni a sírokat, miért kell a halálról beszélni, a halálra gondolni, és egyáltalán, minek gyertyákat és koszorúkat hordani a temetőbe, hiszen elhunyt szeretteink ebből már nem látnak, nem éreznek semmit. Amikor a nagyáruházak polcai tele vannak "halloween" napi ajándék-csomagokkal, és amikor minden azt sugallja, hogy ne szomorkodj, hanem légy "happy"; mi szükség van az ilyen szomorú ünnepekre, mint a halottak napja, amit gyászos tartalma miatt nem is nevezhetnénk ünnepnek.

Minden népnek vannak saját, akár több száz - nálunk ezer - évre is visszanyúló hagyományai. Fontos egymás szokásainak megismerése, tiszteletben tartása. Ugyanakkor nem szabad elfelejtenünk, hogy a saját népünkkel, saját kultúránkkal való azonosulásunkat, összetartásunkat az fejezi ki, ha a saját szokásainkat, hagyományainkat őrizzük és tiszteljük.

Nyilván nem véletlenül tartja olyan fontos ünnepnek az egyházi gyakorlat és a néphagyomány is mindenszentek napját (november 1-jét) és halottak napját (november 2-át). Vannak boldog, örömteli ünnepeink, mint például a karácsony, a húsvét. De szabad szomorúnak lenni is, szabad könnyeinket hullatni, fájdalomunknak, bánatunknak utat engedni és időt adni. Ady Endre írja Halottak napján című versében:

Ó hányszor kell a sírra néznünk,
hogy vigasztaljuk önmagunk,
Dobjuk el a tettető álcát:
Ma ünnep van, ma sírhatunk.

Miért is járjuk tehát végig halottak napján a temetőket? Hogy emlékezzünk azokról, akiket szeretünk, hogy még ebben a hangos, rohanó világban is meg tudjunk állni a temető csendjében, és elő tudjuk kotorni emlékezetünkből a régi, kedves, közös élményeinket. Hogy megtiszteljük a halott emlékét, hogy kifejezzük iránta való hálánkat és szeretetünket, hogy méltó módon tudjunk emlékezni rá, hogy enyhüljön a bennünk lévő hiányérzet.

És még miért? Amikor kisgyerek voltam (akkor még nem volt munkaszüneti nap november 1.) szerettem a temető csöndjében, szüleimmel úttalan utakon bolyongva keresgélni öreg családi sírokat. Mohos sírköveken ükapák, szépanyák furcsa, távoli tájakat, rég letűnt korokat idéző neveit böngészgettük, és hallgattam róluk az izgalmas történetek, amelyekből mindig hiányzott egy-egy láncszem, vagy egy-egy név, amit feltétlenül meg kellett kérdezni a még élő nagymamámtól. Jó tudni, honnan származik a családunk, izgalmas volt belegondolni, mennyi véletlen találkozáson múlt, hogy végül én is megszülehettem, hogy mennyiféle ember vére csörgedezik az ereimben, hogy annyi nemzetiségű vér keveredéséből végül magyarnak vallom magamat. Jó volt érezni, hogy tartozom valahova, hogy vannak gyökereim.

Ma autók tömege áll a parkolóban, és rendőrökkel kell ilyenkor irányítani a forgalmat, a virágboltokban hatalmas a nyüzsgés. Ma én járom a gyerekeimmel a temetőket, én keresgélem velük a régi sírokat, én próbálok mesélni nekik dédszülőkről, sosem ismert ősökről, hogy ők is erősen tudjanak kapaszkodni mélyen, messzire és szerteszét ágazó gyökerekkel az életbe, mert gyökerek nélkül a leg-erősebb fákat is kidönti a szél.

És nem félttem őket a halál gondolatának megismerésétől, hiszen aki születik, az meghal. A haláltól nem félni kell, tudnunk kell, hogy az életünknek az is egy állomása lesz, és törekednünk kell arra, hogy minden napunk úgy teljen tisztességben, hogy ne maradjanak elintézetlen dolgaink. Úgy kell

élnünk, hogy ne maradjanak el kézzelírások, ölelések, látogatások, bocsánatkérő szavak, hogy ne maradjanak meg nem tett jó cselekedetek.

Gyertyát gyújtunk, és együtt imádkozunk elhunyt rokonunk lelki üdvéért: Az örök világosság fényeskedjék neki! Emlékezték? Nincs miért elkeseredni annak, aki hisz, aki tudja, hogy a halállal nem minden ér véget, csak a földi pályafutásunk. Erre utal a sírokra helyezett koszorú is, ami kör alakjával szintén az örökkévalóság szimbóluma.

Ne feledjétek, hogy halottainknak csak a teste nyugszik a temetőben, hiszen emlékeiket, mulatságos és megható cselekedeteiket, kedves tárgyaikat, vagy a házat, ahol laktak, őrizzük mi, a leszármazottak. Mosolyukat ott hordjuk az arcunkon, hajuk színét idézi hajunk, válluk vonalát formázza lányunk vállának íve, kezügyességükre ráismerünk fiunk rajzáiban. Mindenki addig él, amíg emlékezünk rá, amíg a szívünkben hordjuk.

És ami a legfontosabb: ahogy a novemberi ködbe burkolódzó természet sem a halálra, csak az újjászületés előtti megnyugvásra, pihenésre készülődik, ugyanúgy ők is a feltámadás, a halál utáni élet reményében távoztak erről a földről. Ne felejtjük el! A gyertya, a fény, az újjászületés, Krisztus és a koszorú, mint az örökkévalóság, az örök körforgás, a megújulás jelképe még egyszer előkerül ebben a hónapban.

Ha a naptárt lapozgatjuk, bizonyára észrevesszük, hogy november utolsó vasárnapján már meg kell gyújtani az első adventi gyertyát! Ez egy igazi vidám ünnep! De, hogy valóban az lehessen, arra fel is kell ám készülni! És elsősorban nem az áruházak pultjai között, hanem lélekben, a szívetekben. Készítsünk szép adventi koszorút a család asztalára, és kezdjük el a lelkünket is kitakarítani, jó cselekedetekkel díszbe öltöztetni a szívünket a várva várt karácsonyra.

Ehhez kívánok jó munkálkodást!

Sziliné Zita

Virágok, gyertyák, november (Hardi András Szabolcs képei)

Fejlődés I.

A megújult játszótér

A Mobilitás Pályázati Igazgatóságának 1 300 000 Ft összegű vissza nem térítendő támogatása segítségével befejeződött a horgásztó partján álló, uniós szabványoknak megfelelő játszótér kialakítása. A területen 8 új játék, egy pad és egy szobor került elhelyezésre. A kivitelező kiválasztására több ajánlat bekérése után került sor. A játszótéri eszközöket a Faművesség Gemenc Kft. készítette el. A cég vezetője, Törő György fafaragó népi iparművész, nemcsak arra ügyel, hogy a játékok biztonságosak, időjárással szemben ellenállóak legyenek és megfeleljenek az európai és magyar szabvány követelményeinek, hanem feladatának tartja a magyar hagyományok ápolását és továbbadását is. Ez motiválja a népi ihletésű játékeszközök tervezésénél, kivitelezésénél. A játékok tartószerkezete tölgyfa és szárított fenyőfa továbbá rozsdamentes fém. A kézi faragású játékok tölgyfából készülnek.

A Kft. a kézi faragású, egyedi tervezésű játékeszközöket a Magyar Művelődési Intézetnél 1991 óta folyamatosan, eredményesen zsűrizteti, a Magyar Kereskedelmi Iparkamaránál 2004-ben a **Magyar Kézműves Remek** címet kapta játékeszközeiért. Továbbá alkotómunkájáért Törő György a Magyar Köztársaság Elnökének **Tiszti Kereszt Érdemrendjé**t kapta a közelmúltban.

A Faművesség Gemenc Kft. kézi faragásai egyedivé teszik a játékokat és a játszótérrel, így a Bicsérdi Játszóter nemcsak a gyermekek számára jelenthet kultúralt és biztonságos szórakozást, hanem kültéri műalkotásként is funkcionálhat.

A játszótéren elhelyezett új eszközök:

Kéttornyú vár kötélhíddal, csúszdával
Ketteshinta

Homokozó faragott halas állatfigurákkal
Mérleghinta, lovas
Mérleghinta, halas
Faragott babaház
Halas lengőhinta
Faragott halas, támlás pad
Teknős rönkből

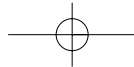
A beruházás megvalósulása után önkormányzatunk további együttműködést tervez a Faművesség Gemenc Kft.-vel a horgásztó körül több kültéri bútor és műalkotás elhelyezése céljából.

A játékok kihelyezése, és az ütésálló homokágy elkészítése november 13-án elkészült. Kérjük a lakosságot, hogy figyeljenek a játékok állagmegóvására, az esetleges rongálások megakadályozására.

Völgyi Tamás
településmenedzser

Vér József
polgármester

Fejlődés II.

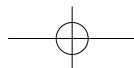

Az új szobrok

Méltó helyén, a bicsérdi Családsegítő Központ előtt áll már az októberi számunkban bemutatott "Anya gyermekeivel" című faszobor, amely egy horvát ffaragó művész munkája. Télre burkolatot kap, mint általában a fából készült műtárgyak. A játszótéri pályázat kapcsán pedig a tó mellé került új szobor, amely talán "Az öreg horgász" nevet kaphatná.

Az Alkotmány téren új kandeláberetek teszik szebbé a környezetet. Közülük egyet bemutatunk.

A játszótér, a szobrok és a kandeláber fotóit Hardi András készítette.

Rózsafűzér Társulat - Művésztelep

Egy októberi visszaemlékezés: Rózsafűzér találkozó

Október 8-án Bicsérdén volt az első Rózsafűzér találkozó. Kővágószőlős, Boda, Zók, Aranyosgadány és Bicsérd képviseltette magát az összegyűlésen. Délután 3 órakor jöttünk össze a bicsérdi faluházban, mintegy negyvenen. Mi, akik hiszünk az ima erejében. Nagyon jóleső érzés volt látni, milyen sokan összegyűntünk a környező falvakból. Rendkívül jól éreztük magunkat, hiszen érezhető volt közöttünk az Úr jelenléte. Sokat beszélgettünk, és mindenki elmondhatta személyes tapasztalatait arról, hogy mit kapott a Szűzanyától. Közös imádkoztunk és énekeltük. Hiába négy faluból jöttünk össze, mégis szinte egy emberként tudtunk

imádkozni, gondolatokat megosztani. Este hat óra volt, mikor véget ért a találkozó és ismét lelkiekben gazdagabban tértünk haza a családjaink körébe, s ezáltal nekik is többet tudunk nyújtani. Szeretném, ha minél többen csatlakoznának hozzánk, hiszen már államalapító Szent István királyunk is tudta, hogy mi a helyes út, mikor felajánlotta hazánkat a Szűzanyának. Hiszem és vallom, hogy a mi égi Édesanyánk mindig velünk van, csak kérni kell, és Ő segít. Szeretettel várunk mindenkit tagjaink sorában, aki velünk imádkozna egy jobb világért. Ezúton szeretnénk megköszönni a Polgármester Úrnak, hogy biztosította számunkra a találkozó helyszínét és remélem, a Rózsafűzér társulat tagjainak száma egyre bővül.

Egy Rózsafűzér Társulati tag

Művésztelep, 2006.

Október 24-től 28-ig, immár 13. alkalommal alkottak Bicsérdén a Bicsérdi Nemzetközi Művésztelep tagjai. A művésztelep művészeti vezetője H. Barakonyi Klára, az alkotás ideji témája a "KERT". A művészek az ideji évben öt napot töltöttek el a községben, eközben nemcsak alkotómunkát végeztek, hanem segítséget nyújtottak a település építészeti, kertészeti harmóniájának kialakításában, kültéri műalkotások tervezésében és megvalósításában.

A rendezvény Deák Zsuzsanna képzőművész textilkiállításának

megnyitásával kezdődött. A művészek a hét folyamán órákat adtak a Bicsérdi Általános Iskola diákjai számára, ezen kívül érdekes képzőművészeti és művészettörténeti előadásokat tartottak.

A rendezvény záróünnepségét október 27-én a Bicsérdi Faluházban tekinthették meg, ahol a Bicsérdi Nyugdíjasklub fenállásának 8. évfordulóját is ünnepelték és egyúttal meghallgathattuk a Bicsérdi Általános Iskola tanulóinak 1956. október 23-i megemlékezését.

A fotókat Szilvási Sándor készítette.

Művésztelep az iskolában

A művésztelep tagjai az iskolába is ellátogattak. Megtekintették az iskola új területeit, idegenvezetőként Vér Józsefné működött közre. Az új rajz- és technika teremben Patakiné Szalai Andrea tanárnő rajzóráin vettek részt, ahol a művészek maguk is rajzeszközöket ragadtak, komoly inspirációkat adva a tanulóknak.

A fotókat Szilvási Sándor készítette.

Szüreti fesztivál

Október egyik kiemelkedő eseménye a Bicsérd-Zóki Szüret és Betakarítási Ünnepe volt. Szilvási Sándor fotói a felvonulás érdekes eseményeit mutatják be.

Következő, decemberi lapszámunk egy kicsit korábban jelenik meg a szokásosnál, hogy az advent során, a karácsonyi készülődésben segíthessünk ételreceptekkel, a szokások bemutatásával.

Impresszum

Bicsérd és Zók Önkormányzatának Lapja; Kiadja a két község Önkormányzata; Felelős kiadó: Vér József és Nagy Gábor polgármesterek; Szerkesztőség: Bicsérdi Kör-jegyzőség; Szerkesztők: Hardi Ildikó, Hardi András; Nyomdai előkészítés: Utazás On-Line Kft.; Nyomdai munkálatok: Házmester Kft.